

Sådan måtte talen forstås. Jeg vil bare bede om at få bekræftet, at det var i grove, hurtige træk indholdet i den melding, der kom.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal i modsætning til hr. Keld Albrechtsen afholde mig fra at forsøge at give karakterer til nogen. Jeg skal konstatere, at vi har lavet en aftale, som vi er overordentlig godt tilfreds med, og det går jeg også ud fra at andre partier er, ellers havde de vel næppe indgået aftalen.

Det er helt klart, at det, der står for i dansk energipolitik og europæisk energipolitik, er en liberalisering. Det er rigtigt, at vi ønsker en liberalisering i energipolitikken, og i den forstand har vi naturligvis set det her som en imødekommeelse af vores politik.

Det er ofte, at jeg ikke helt forstår hr. Albrechtsens analyser, og sjældnere, at jeg forstår hans konklusioner. Men jeg må sige, at der i den analyse, som hr. Albrechtsen her fremlagde, er elementer, som jeg synes er til at forstå.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen, men denne gang som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var en interessant lille ordveksling, vi her havde, fordi den jo fuldstændig belyser, hvad den her sag går ud på.

Det var sådan, at vi havde et folketingsflertal, som ikke ville acceptere den forskelsbehandling af forbrugerne, som dette her forslag vil resultere i. Der var et folketingsflertal, bl.a. bestående af Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, SF, De Radikale, jeg tror også Kristeligt Folkeparti, som havde det synspunkt, at man ikke kunne acceptere, at man ved salg af disse virksomheder, f.eks. ved salg af NESA, i realiteten tog værdier og ejendomme, som var skabt af forbrugere i alle mulige andre kommuner end dem, der ejer energiselskabet, altså i det tilfælde Gentofte Kommune.

Der krævede folketingsflertallet, at dette problem skulle løses. Det var især Dansk Folkeparti, der fremførte det krav. Det er et krav, som Dansk Folkeparti undervejs i forhandlingerne totalt har svigtet og opgivet, og nu bliver resultatet, at man altså beslægtede det.

Hr. Svend Auken har tidligere brugt udtrykket togrøveri, og det er sådan set meget tæt på sandheden. Det er i hvert fald en form for tyveri

ved højlys dag, som finder sted, for man tager simpelt hen penge, der er skabt af forbrugerne i hele det område, hvor NESA har haft sin virksomhed, og giver Gentofte Kommune adgang til at beslægtede disse midler og fylde hovedparten af dem i egen kasse. 40 pct. af dem kommer så i statskassen, men det ændrer jo ikke ved karakteren af dette togrøveri.

Kl. 11.10

Der var også en række partier, der havde det udgangspunkt, at det ikke måtte ske, og derfor havde de stillet et forslag om, at 95 pct. af de penge, der kom ind, skulle gå i statskassen, fordi det ville forhindre bortsalget. Så kommer regeringen og siger: Vi vil kun acceptere 40 pct., fordi vi vil sikre, at der netop sker et salg. De 40 pct. betyder jo altså, at hvis Gentofte Kommune f.eks. kan sælge sin andel af NESA til 10 mia. kr., så ryger de 6 mia. kr. af disse 10 mia. kr. ned i kassen i Gentofte kommune, så derfor vil de selvfølgelig være interesseret i at sælge.

Det, der var udgangspunktet for Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Kristeligt Folkeparti, var, at man skulle forhindre salg, og nu medvirker de altså til en lov, der gør nøjagtig det modsatte, nemlig sætter gang i udsalget af den danske energisektor, og gør, at hr. Kim Andersen i dag kan triumfere og håne Socialdemokratiet, fordi dette lovforslag er udtryk for et brud med den tidligere SR-regerings politik.

Det var fuldstændig korrekt set af hr. Kim Andersen, fordi det, der var øvelsen, som oppositionen tidligere havde stået sammen om, nemlig at der ikke måtte ske den forfordeling af forbrugerne, der måtte ikke ske det salg, er nu endt med et lovforslag, der direkte lægger op til udsalg af hele den danske energisektor, hvilket er et tyveri af forbrugernes penge, især selvfølgelig for de forbrugere, der bor i kommuner, som ikke er medejere af de pågældende energiselskaber.

Jeg vil også gerne sige, at denne her lov er på kanten af og måske en direkte overtrædelse af grundloven. Det er jo sådan, at det kommunale hvile i sig selv-princip har dannet udgangspunkt for de her virksomheder. Det har hidtil været antaget i dansk kommunalret, at man ikke kan tage en hvile i sig selv-virksomhed – det gælder i øvrigt, hvad enten den er kommunalt ejet eller fællesejet af forbrugerne – og sælge den, i hvert fald ikke uden fuldt ud at kompensere de forbrugere, som har været med til at skabe værdierne. Det er formentlig en overtrædelse af grundlovens § 53, altså en ekspropriation.